

Показники рівня зайнятості можуть вказати на актуальність і необхідність окремого виду діяльності. Так, наприклад, у 2014–2016 рр. Національним банком України прийнято рішення щодо ліквідації більше 40 банківських установ, що скоротило зайнятість в банківській сфері більше ніж у два рази, і, як наслідок, мало суттєвий вплив на зменшення сплати податку на доходи фізичних осіб із заробітної плати.

Показники сфери цін товарів та вартості послуг визначають можливі доходи підприємств і величину сплачених ними податків в майбутньому.

Аналіз показника платіжного балансу дає змогу судити про стан справ країни у сфері зовнішньоекономічних відносин, тобто про те, наскільки ефективно країна може управляти своєю зовнішньоекономічною діяльністю, а вже від цього залежить і наскільки ефективно може розвиватись підприємство в цій країні.

Також можливо поділити вплив на зовнішній та внутрішній. Внутрішній – це реакція підприємства на чинники впливу всередині країни. Зовнішні – це вплив іноземних держав та їхнього менталітету на українські підприємства. При розгляді чинників впливу необхідно враховувати також вплив зовнішніх елементів, акцентуючи увагу на становищі економіки та ситуації загалом.

Таким чином, відповідно до окреслених існуючих проблем обслуговування великих платників податків, вважаємо нагальними такі управлінські рішення та напрями вдосконалення обслуговування ВПП в Україні:

- продовжувати впроваджувати нові електронні сервіси;
- залежно від фіскальної поведінки платника податків та ступеня його ризиковості, доцільно виокремити методи обслуговування платників, які більш ризикові та неодноразово порушували законодавство;
- удосконалити напрямки роботи з контролю за трансфертним ціноутворенням з урахуванням міжнародного досвіду.

Література:

1. Про внесення змін до наказу Державної фіскальної служби України від 08.09.2015 р. №681 : наказ Державної фіскальної служби України від 14.01.2016 р. №27 [Електронний ресурс]: –Режим доступу: <http://sfs.gov.ua/diyalnist-/zakonodavstvo-pro-diyalnis/nakazi-pro-diyalnist/65977.html>

2. Оперативні дані Офісу великих платників податків ДФС України.

ОСНОВНІ НАПРЯМИ БЮДЖЕТНОЇ СТРАТЕГІЇ В УМОВАХ РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

Курило О. В.

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана», м. Київ

В сучасних умовах економічної та політичної нестабільності в Україні спостерігається тенденція загострення фінансових проблем. Особливе місце у фінансовій сфері належить розробці бюджетної стратегії на сучасному етапі. Бюджетна політика України 2017 року базується на Стратегії сталого розвитку "Україна-2020" і положеннях програм співпраці з Міжнародним валютним фондом та іншими міжнародними організаціями. Бюджетна стратегія спрямована на вирішення завдань, які поставлені українським урядом в сучасних реаліях.

В першу чергу, в Україні необхідно досягти відновлення економіки та сталого розвитку суспільства, проведення структурних реформ в основних галузях економіки. Особливо важливим постало питання визначенні пріоритетів у бюджетному фінансуванні державних програм та раціонального використання фінансових ресурсів. В умовах проведення АТО, у 2017 році необхідно забезпечити пріоритетне спрямування коштів державного бюджету на розвиток оборонної галузі, виробництво військової техніки, укріплення національної армії.

Пріоритетними напрямками бюджетної політики є також продовження політики бюджетної децентралізації, посилення фінансової спроможності місцевих громад, розвиток міжбюджетних відносин, заходи по оптимізації видатків (в першу чергу соціальних), детінізація економіки.

Державний бюджет 2017 року направлений на вирішення пріоритетних завдань сучасного періоду: негайного вирішення проблеми пенсійного забезпечення громадян, поступового впровадження в практику пенсійної реформи, монетизацію пільг, субсидій, реалізація основних положень Угоди про Асоціацію з ЄС, проведення реформи системи охорони здоров'я та освіти, подальше реформування системи управління державними підприємствами.

Основні зміни планується здійснити у сфері податкового законодавства. В новій бюджетній стратегії передбачається, що реформування податкової сфери буде відбуватись за такими напрямками:

- 1) введення в дію добровільного декларування майнового стану фізичних осіб;
- 2) впровадження контролю за відповідністю доходів і витрат фізичних осіб;
- 3) вивчення досвіду та запровадження податкового законодавства, наближеного до законодавства ЄС;
- 4) розробка заходів по запобіганню ухилення від сплати податків;
- 5) підготовка міжнародних договорів про уникнення подвійного оподаткування;
- 6) створення "Електронного Кабінету платника податків"[1].

У державному бюджеті спостерігається тенденція до збільшення надходжень від податків на імпорту. Третина доходів держбюджету у 2016 році - це надходження від імпортного акцизу, імпортного ПДВ та ввізного мита. Зміни в податковій політиці зачеплять таку важливу галузь української економіки як аграрний сектор, оскільки з 2017 року скасовується спецрежим оподаткування ПДВ. Також скасовуються пільги з ПДВ на послуги освіти, транспорту, підвищується ставка ПДВ на лікарські засоби з 7% до 10%, збільшуються акцизні ставки на деякі види товарів. Загалом ці зміни додатково дадуть 37 млрд. грн. доходу бюджету[2].

Важливим напрямом в бюджетній політиці на сучасному етапі є проведення пенсійної реформи. Нова модель пенсійного забезпечення буде заснована на західному зразку: замість одного джерела пенсії будуть виплачуватися з трьох: солідарної, накопичувальної систем та фондів недержавного пенсійного страхування. Згідно цієї моделі будуть ліквідовані спеціальні пенсії і з 2017 року буде вводитись накопичувальна система пенсій. Накопичувальні системи функціонують в багатьох країнах, проте необхідною умовою її впровадження в нашої країні є відновлення економічного зростання. Прогнозується, що впровадження накопичувальної системи стане одним із стимулів для детінізації економіки, оскільки кошти будуть накопичуватись на особистих рахунках, які можна буде успадковувати. В цьому випадку працівникам вигідно буде повністю показувати свою заробітну плату, а не отримувати її «в конвертах». Передбачено, що страховий внесок складе 2% від зарплати в 2017 році, а до 2022-го збільшиться до 7%. Накопичувальна система буде обов'язковою для громадян віком до 35 років та добровільною для громадян, старших цього віку[3].

Третім етапом пенсійної реформи є недержавне пенсійне страхування. Це добровільне страхування пенсійного забезпечення, терміни якого поки що не визначені. Важливою умовою впровадження добровільного недержавного пенсійного страхування є побудова стабільної банківської системи.

Недоліком бюджетної політики у 2017 році є те, що у поточному періоді недостатньо коштів направлено в бюджет розвитку. Частка витрат на економічну діяльність в держбюджеті становить всього 6,9%. Державних інвестиційних проектів в бюджеті на 2017 рік зазначено всього шість, а на їх реалізацію планують витратити до 1 млрд грн.[4]. Бюджетом не передбачено достатніх заходів по стимулюванню інвестицій, виробництва та пропозиції, підтримки малого та середнього бізнесу. Без створення необхідних умов для підприємницької діяльності неможливо досягти розвитку малого та середнього бізнесу, які відіграють важливу роль у відновленні економіки України.

Література:

1. Бюджетна політика 2017-[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://fru.org.ua/ua/media-center/positions/biudzhetna-polityka-2017-zrostannia-bez-reform>
2. Н. Лещенко. Чого чекати від бюджету-2017/ Економічна правда. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.epravda.com.ua/columns/2016/08/18/602630/>
3. У 2017 році стартує Пенсійна реформа. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://ukr.media/politics/236026/>
4. А. Сороченко. 5 недоліків бюджету-2017. -[Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uteka.ua/ua/publication/5-nedostatkov-byudzheta-2017>

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ЄДИНОГО ПОДАТКУ В УКРАЇНІ

Ларцева О. М., Білецька Н. В

Вінницький інститут конструювання одягу і підприємництва, м. Вінниця

В Україні мале підприємництво не реалізує потенціалу свого розвитку і не виконує покладених на нього завдань. Сьогодні більшість вітчизняних підприємців керується стратегією виживання та йде в тінь – легально існувати їм надто дорого. Подальший розвиток ситуації без виваженого державного втручання спроможний призвести до повного занепаду підприємництва із подальшим загостренням назрілих проблем. Одним із шляхів вирішення зазначених проблем є використання спрощеного режиму оподаткування обліку та звітності для малого підприємництва. Як повідомлялося, податкова реформа є однією з ключових умов виконання Україною зобов'язань за програмою співпраці з ключовим кредитором країни - Міжнародним валютним фондом.

Першим кроком у запровадженні спеціальних методів оподаткування стало прийняття у 1998 р. Указу Президента України №727/98 "Про спрощену систему оподаткування, обліку і звітності суб'єктів малого підприємництва", іменовану в народі "єдиним податком". Значні зміни відбулися в спрощеній системі оподаткування з моменту підписання цього Указу.

Згідно статті 293 Податкового Кодексу з 1.01.2017р. ставки єдиного податку для платників першої групи встановлюються у відсотках (фіксовані ставки) до розміру прожиткового мінімуму для працездатних осіб, встановленого законом на 1 січня податкового (звітного) року, другої групи - у відсотках (фіксовані ставки) до розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, третьої групи - у відсотках до доходу (відсоткові ставки).

Ставка єдиного податку у 2017 році в Україні для юридичних осіб третьої групи становить 3 або 5%, в залежності від сплати ПДВ.

Не можна перейти із загальної системи сплати податків на єдиний по кілька разів за рік. Це рішення, розглядається і приймається 1 раз за поточний рік. Частіше не можна. Сплата єдиного податку у 2017 році проводиться за кожен місяць та щоквартально.

На місцях продовжують зменшувати ставки для одиниць-підприємців 2-ої групи. Депутати Одеської міської ради на минулому тижні 16.02.2017р. затвердили ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців 2-ої групи. Ставку було вирішено знизити з 20% від мінімальної зплати до 10%. Таким чином, одиниці 2-ої групи платитимуть податок у розмірі 320грн., що загалом відповідатиме аналогічним платежам у минулому році (з 1 січня 2017р. розмір мінімальної зплати зріс в два рази, тож вирости і платежі, прив'язані до мінімальної зплати. Відповідно до Положень Податкового Кодексу України, фіксовані ставки єдиного податку для підприємців встановлюються відповідними місцевими радами. Для другої групи платників єдиного податку відповідні ставки встановлюються у межах 20% розміру мінімальної зплати.

Голова Державної фіскальної служби (ДФС) Роман Насиров заявив, що податкова реформа для бізнесу значне спростить адміністрування податків.